

faaledes. Jeg ſkulde derfor ogsaa ved at omtale dette Punkt have udtrykt mig noget forſigtigere. Jeg kan imidlertid ikke indrømme, at det er ſaa. For det Forſte ſkal jeg bemærke, at af de Debitorer, der ere i Foreningen, er der endee, der kunne trænge til yderligere Laan; hvis Interesſe det alſaa vel kunde være, at Obligationerne maatte directe ſoges drevne i ſaa høi Priis ſom muligt. Enhver af de Debitorer, der indtraadte i Foreningen og for de Laan, de contraherede, modtog Obligationer af Foreningen; ſom de ikke ſtrax kunde omſætte, vilde være brøſtholden, derſom Foreningen ikke gjorde; hvad den formaaede for at holde Obligationerne oppe; men jeg ſkal fremfor Alt gjøre opmærksom paa, at naar en ſaadan Anſtalt er under den Indflydeſe af Opinionen; under den Indflydeſe af Stemningen hos den Claſſe af Samfundet, ſom den virker for, ſom diſe Anſtalter altid maae være, ſaa er det uſandsſynligt, at den Anſtalt ikke ſkulde gjøre ſig gjældende, at Anſtalten er forpligtet til at bidrage, hvad den formaaer til, at Obligationernes Priis bliver ſaa høi ſom muligt. Det vilde ſøles af Eiendomsbeſidderne, ſom uafsladeligt attraae at komme ind i Foreningen og, om de ikke ere intereſſerede i den, dog maae have Indflydeſe paa den Land, der leder Beſtyrelſen. Det er al den Indrømmelſe, jeg kan gjøre, at jeg med Henſyn til dette Punkt ſkulde have udtrykt mig noget varſommere; med Henſyn til Reſultatet troer jeg at have haft fuldkommen Ret. Men nu er jeg ogsaa kommen til Slutningen af Indrømmelſerne. Alt det Dyrige, der blev anført, maa jeg paa det Beſtemteſte modſige. Den ærede Ordſfører undrede ſig, over at jeg kunde ſige, at Amortifikationen er illuſoriſk for de afsluttede Seriers Bedkommende, men han har overſeet, at den Forbindelſe, hvori jeg omtalte det, var følgende: Jeg ſagde, at Creditorenes Interesſe maatte være ogsaa at ſee paa de i de nyere Foreninger indtrædende Interesſenters ſolidariſke Forpligtelſe, og man maa ikke glemme, at de have beſtandigt større Sandsſynlighed for at faae det Beløb, hvorpaa deres Obligationer lyde, naar der er større Sikkerhed bag dem. Naar man alſaa nu opſtiller en Begrændſning og ſagde: Diſe Forpligtelſer ſkulde ikke gjælde for Ebers

Obligationer, ſaa henviſte man til den Sikkerhed, de vilde faae, for indenfor et begrændſet Tidrum at nyde det fulde Beløb af deres Obligationer. Det var i denne Forbindelſe, jeg ſagde, at man ikke kunde paaberaabe ſig, at der gives Obligationsejerne den ringeſte Fordeel ved den Udſigt, de have til at faae deres Obligationers Beløb tidligere udbetalt. Jeg ſagde, at det var en aldeles illuſoriſk Fordeel, man derved ſjænkede dem. Jeg ſagde iøvrigt paa ingen Maade, at Amortifikationen ſkulde være illuſoriſk, forbi der indtræder nye Medlemmer i Foreningen, og forbi der paa denne Maade kommer et større Beløb af Obligationer i Omløb til hver Termin. Nei dette har ikke ſaa Beſentligt at bethyde, ſom man tror. Det er af en anden Grund, at Amortifikationen er illuſoriſk, nemlig forbi den aarlige Afbetaling efter Statuterne er ſaa ringe, og forbi Omſkrivningsretten efter Statuterne tillader at udfætte den langt mere. Dernæſt blev det fremhævet, at Taxationerne ved Udſtebelen af de nye Obligationer vilde være ſtrængere end ved de ældre; og den ærede Ordſfører fremhævede dette ſom Noget, jeg havde overſeet, ſom Noget, der ſtod i Modſætning til den Frygt, jeg havde udtalt; men det er jo netop det, jeg uafsladelig har ſagt, og det er alſaa en fuldkendig Miſforſtaaelse af den ærede Ordſfører; hvorpaa denne Miſforſtaaelse ſtøtter ſig, veed jeg ikke. Jeg har jo uafsladelig ſagt, at det føreligger ſom givet, at vi i en Række af Aar have haft gunſtige Conjunctioner for Landeieendommene, hvis Priis derved bleve høiere, og at Taxationerne — jeg antager det var af den Grund — ere ſaldne langt høiere ud, end at man nu kan anerkjende dem ſom ſvarende til den virkelige Værdi. Det er alſaa indrømmet fra min Side, at de nye Taxationer vilde blive langt ſtrængere, og derfor meente jeg ogsaa, at Obligationerne, naar de henſeſes til alene at ſøge Sikkerhed i ſaadanne Taxationer, der ere udførte paa en Tid, da de bleve ſatte meget høit, vilde blive ſvækkede, hvorimod der naar Forholdene ere rolige, ingen Fare vil være, idet da de nyere, lavere Taxationer vilde bøde paa, hvad der muligt i den Enes eller den Andens Dine kunde være overdrevent i de ældre Taxationer, og hele Forholdet ſaaledes roligt vilde udjævne ſig. Jeg